

D E C I Z I E

03 februarie 2016

m. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău având în componență:

Președintele ședinței

Gheorghe Iovu

Judecătorii

Ghenadie Morozaș și Elena Cobzac

Cu participarea:

Agentului constatator

Marin Buhnaci

Apărătorului părții vătămate

Doina Ioana Străisteanu

juducând în ședință publică, în ordine de recurs, recursul contravenientului Bușilă Radu, declarat împotriva Hotărârii Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 15 decembrie 2015, prin care a fost respinsă contestația depusă de către Bușilă Radu împotriva procesului - verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare din 12.08.2015, aplicată în baza art. 69 alin. (1) și 78 alin. (2) Cod Contravențional.

Procedura de citare fiind îndeplinită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău asupra recursului,

C O N S T A T Ă:

Prin Hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 15 decembrie 2015 a fost respinsă contestația depusă de către Bușilă Radu împotriva procesului - verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare din 12.08.2015, aplicată în baza art. 6 alin. (1) și 78 alin. (2) Cod Contravențional.

Pentru a hotărî astfel instanța de fond a reținut că:

I. Cu privire la fapta incriminată de prevederile art. 69 alin. (1) Cod contravențional.

Instanța a atestat că, potrivit procesului verbal cu privire la contravenție din 12 august 2015, contravenientul ar fi "înjurat-cu cuvinte necenzurate pe fosta soție Bușilă Valeria".

În acest sens, instanța a relevat că, potrivit art. 69 alin. (1) Cod Contravențional, injuria adusă în public, vorbele sau faptele care înjosec onoarea și demnitatea persoanei se sancționează cu amendă de la 20 la 60 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de până la 60 de ore.

Instanța a constatat că noțiunea de "injurie" nu este definită de către actualul Cod contravențional, însă, cu toate acestea art. 2 din Legea cu privire la libertatea de exprimare definește injuria ca fiind - exprimare verbală, scrisă sau nonverbală care ofensează intenționat persoana și care contravine normelor de conduită general acceptate într-o societate democratică.

Potrivit art. 7 alin. (6) din Legea privind libertatea de exprimare, se consideră injurie exprimarea care cumulează următoarele condiții: a) exprimarea intenționată verbală, scrisă sau nonverbală nu corespunde normelor de conduită general acceptate într-o societate democratică; b) permite identificarea persoanei vizate.

Astfel, instanța a constatat că la determinarea faptei ilegale reglementate de art. 69 alin. (1) Cod Contravențional, agentul constatator a folosit declarațiile victimei Bușilă Valeria, care la 11 august 2015 a comunicat că în ziua incidentului se aflau în parcul "Valea Morilor" când s-a iscat o ceartă, iar contravenientul i-a declarat că "îmi trebuie tratament neurologic", "eu sunt bolnavă psihologic", "nu ți-a mers cu mama" (f.d. 6).

De asemenea, mama victimei Bușilă Valeria, Vasiliu Svetlana fiind audiată la 11 august 2015, cât și prin declarațiile date în cadrul ședinței de judecată, a menționat că Bușilă Radu este o persoană obraznică, neechilibrată, agresivă. La momentul producerii incidentului respectiv, contravenientul a ofensat-o pe victimă, observând o discuție aprinsă între aceștia.

În acest context, cu toate că contravenientul a negat faptul că ar fi injurat-o pe victima Bușilă Valeria, înregistrările audio cercetate în instanța de judecată demonstrează contrariul. Astfel, din înregistrările respective, contravenientul o numește pe victima Bușilă Valeria "animală". Or, cuvântul "animală" adresat victimei în contextul respectiv, fără îndoială, poate fi calificat drept o injurie.

Totodată, s-a reținut că fapta s-a consumat în public, din înregistrarea video putându-se observa locul petrecerii, prezența oamenilor, argumentul contravenientului precum că cearta ar fi avut loc doar între ei, fiind considerat declarativ.

II. Cu privire la fapta incriminată de prevederile art. 78 alin. (2) Cod Contravențional.

Instanța a atestat că, potrivit procesului verbal cu privire la contravenție din 12 august 2015, contravenientul ar fi "zburcat-care s-a manifestat prin cauzarea de dureri fizice".

În acest sens, instanța relevă că, potrivit art. 78 alin. (2) Cod Contravențional, vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale, maltratarea, aplicarea de lovituri, alte acțiuni violente care au provocat dureri fizice se sancționează cu amendă de la 2 la 50 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 20 la 40 de ore, sau cu arest contravențional de la 5 la 10 zile.

Astfel, instanța a constatat că la determinarea faptei ilegale reglementate de art. 78 alin. (2) Cod Contravențional, agentul constator a folosit declarațiile victimei Bușilă Valeria, care la 11 august 2015 a comunicat că în ziua incidentului se aflau în parcul "Valea Morilor" când a fost îmbrâncită de către contravenient, cauzându-i-se dureri fizice" (f.d. 6).

De asemenea, mama victimei Bușilă Valeria, Vasiliu Svetlana fiind audiată la 11 august 2015 a declarat că contravenientul îmbrâncit-o pe victimă, manifestată prin apucarea de braț agresiv și împingerea acesteia. Mai mult, în ședința de judecată aceasta, fiind audiată în calitate de martor, a declarat că a apucat-o de mână pe Valeria Bușilă și "a început s-o scuture".

În acest context, cu toate că contravenientul a negat faptul că i-ar fi cauzat dureri fizice victimei, înregistrările audio/video cercetate în instanța de judecată demonstrează contrariul. Astfel, din înregistrările respective, victima îi reproșează contravenientului următoarele: "ce mă lovești, eu nu-nțeleg, tu n-ai dreptul să pui mâna pe mine, ai înțeles?" Ulterior contravenientul în răspunde: "am să-ți frec una și ai să te duci în iaz".

Or, coroborând înregistrarea respectivă cu declarațiile victimei și martorului, instanța a reținut că agentul constator corect a calificat acțiunile contravenientului Bușilă Radu conform competenței contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2) Cod Contravențional.

În acest context, instanța a respins obiecția contravenientului precum că victima nu a fost supusă unui control din parte unui medic legist, or, componența de contravenție imputată prevede pe lângă vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale și maltratarea, aplicarea de lovituri, alte acțiuni violente care au provocat dureri fizice. Astfel, potrivit art. 79 din Regulamentul Ministerului Sănătății nr. 199 din 27.06.2003 de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale constatarea acțiunilor de tipul bătăilor, chinuirii sau torturii sunt de competența organelor de urmărire penală (i.e. agentul constator) și instanței de judecată. Medicul legist are numai obligațiunea de a constata prezența, caracterul și vechimea vătămărilor corporale și ale sănătății generate de anumite acțiuni menționate. Or, victima nu a reproșat, iar contravenientul sancționat pentru cauzarea vătămării corporale, dar pentru alte acțiuni (i.e. îmbrâncirea) care au cauzat dureri fizice, concluzi medicală în această situație, nefiind necesară.

Cît privește argumentul precum că procesul verbal cu privire la contravenție ar fi fost întocmit în prezența a doi martori asistenți, în realitate aceștea nefiind în biroului agentului constator în momentul sancționării contestatarului, instanța de fond conchisă că inițial, contravenientul a refuzat să semneze, ulterior apropiindu-se și semnând procesul verbal. Prin urmare, instanța nu a putut considera argumentul respectiv ca fiind de natură a afecta validitatea procesului verbal cu privire la contravenție. Mai mult, contravenientul nu a probat în vreun fel afirmația sa precum că martorii asistenți, la momentul întocmirii procesului verbal cu privire la contravenție, nu erau prezenți.

De asemenea, instanța de fond a respins și argumentele contravenientului precum că nu i-au fost explicate drepturile și obligațiile și nu i s-a permis să facă cunoștință cu materialele dosarului contravențional sau să prezinte probe, fiind concluzionat că acesta a semnat procesul verbal cu privire la contravenție, i s-a înmănat o copie, a contestat în termenul legal procesul-verbal și fapte ce vorbesc despre cunoașterea drepturilor sale, declarațiile respective fiind făcute cu scopul de a evita răspundere contravențională.

Nefiind de acord cu hotărârea sus indicată, contravenientul Bușilă Radu, a declarat recurs în care solicită admitere recursului, casarea hotărârii, cu dispunerea trimiterii cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului declarat se indică că procesul-verbal seria Nr. 1757991179063454 din 12.08.2015 nu corespunde adevărului și a fost întocmit cu grave abateri de la legislația în vigoare, iar constatarea făcută în acesta este una cu totul eronată.

Consideră că instanța de fond nu s-a expus asupra argumentelor aduse în contestație, astfel: nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii și nu au fost dovedite cu probe veridice și suficient circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, pe care prima instanță le consideră constatate.

Verificând materialele dosarului contravențional, argumentele invocate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge recursul cu menținerea hotărârii instanței de fond.

Instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, și a ținut cont de cerințele art. 457-458 Cod Contravențional care prevă

examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționare justă a cauzei.

Se menționează că judecarea cauzei contravenționale în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă.

Hotărârea judecătorească cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, normă contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod Contravențional.

Colegiul reține că la judecarea recursului, contravenientul recurent invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor solicitând reaprecierea probelor, ce au fost obiect de studiu în instanța de fond, în baza cărora ea a concluzionat necesitate menținerii procesului-verbal cu privire la contravenție din 12.09.2015 și deciziei de sancționare din aceeași dată, privind aplicare sancțiunii sub formă de amendă în mărime totală de 45 unități convenționale, ce constituie 900 lei.

Criticile formulate de recurent au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de fond, cărora instanța le-a dat motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată, nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare.

Respectiv, afirmația contravenientului precum că partea vătămată la provocat la asemenea acțiuni urmează a fi apreciată critic, ori nerecunoașterea vinovăției de către contravenient nu echivalează cu încetarea procesului, de vreme există probe pertinente și concludente ce dovedesc vinovăția lui Bușilă Radu în comiterea contravenției imputate, iar nerecunoașterea vinovăției Colegiul Penal apreciază ca o tactică de apărare a acestuia.

Conform art. 8 Cod Contravențional, persoana este supusă răspunderii contravenționale numai pentru faptele săvârșite cu vinovăție. Este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Respectiv din materialele prezentate instanța de recurs concluzionează despre faptul că vina contravenientului Bușilă Radu de comiterea celor imputate a fost dovedită pe deplin, fapt confirmat prin declarațiile părților în ședința de judecată a instanței de fond cât și prin explicațiile acestora depuse la poliție, coroborate prin cumulul de probe anexate la materialele cauzei.

Instanța constată lipsa temeiurilor de fapt și de drept ce ar genera nulitatea actului privind constatarea faptelor contravenționale și aplicarea sancțiunii contravenționale, or, în urma verificării legalității și corectitudinii procesului-verbal cu privire la contravenție din 12.08.2015 și deciziei de sancționare din aceeași dată, privind aplicarea sancțiunii sub formă de amendă în mărime totală de 45 unități convenționale, ce constituie 900 lei, careva dubii și incorectitudini în concordanță cu norma art. 44 Cod Contravențional nu au fost constatate.

Astfel că careva încălcări de ordin procedural sau material, atât la etapa constatării faptei de către agentul constatator, cât și la etapa cercetării cauzei de către instanța de fond, nu au fost stabilite.

Pentru aceste motive, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău conducându-se de prevederile art. 473 alin.(1) pct.1) lit. c) art. 474 Cod contravențional, în numele Legii,

D E C I D E:

Respinge ca nefondat recursul contravenientului Bușilă Radu, declarat împotriva Hotărârii Judecătorei Centru, mur Chișinău din 15 decembrie 2015, în privința lui **Bușilă Radu Andrei**.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței

Gheorghe Iovu

Judecători

Ghenadie Morozan

Elena Cobzac